

Gummal näitas ennast temmale ja ütles: ärra minne mitte Egiptusse. Male, waid ella kui wööras siin Maal. Ja Gummal toetas ja uendas temmale need sammad Tootussed, mis ta Abraamile ni mittekord olli tootamid, et ta Suggu piddi sureks ja wäggewaks Rahwaks sama, ja Kanaani-Ma nende päralt eilema, j. t. s. (S. 106. 112). Ja Isaak jäi Kerari ellama, ja Kunningas Abimelek andis Räsko keige omma Rahwale, et sedda ilma Armota piddi ärerasur natama, kes Isaakisse ehk temma Maesesse piddi putunia.

S. 155. Isaak wööttis ette, ja Räkwas seál Maal, mis temma, ja ta Issa Abraam enne mitte po'nd teinud, sest et neil ühtegi jádawad Pärris Asset ei olnud, waid nemimad töitsid ennast onima Lojustest, ja otsid Leiba. Ja

Gummal önnistas temma Rätte Tööd, nenda et Isaak sai saddawöra jälle sest Külwist, mis ta olli fulwanud. Nenda sai temma rikkaks, ja läks Pääwalt rikkamaks, ja temmal olli Puddo. Lojuste Hulka ja mu Weiste-Katja, ilmaarvamatta, ja paljo Perret. Siis Wilisti-Rahwas hakkasid tedda kaetsema ja vihkama. Se eessi menne Melehaigus, mis nemimad temmale teggid, olli se, et nemimad keik need kaejud, mis temma Issa Abraami Sulla-sed seál Maal ennemuiste olid kaeivad, nud Abraami Päitwil, finnimatsid ja täitsid neid Mullaga, ja wimaeks ütles Kunningas Abimelek isse selgeste Isaakile: Minne meie jurest ärra, sest sa oled paljo wäggewamaks sanud Evi meie.

S. 156. Isaak läks Kerari Linna juures siis püssut emale, ja ldi ommad Telgid ülles ühte Orgo, kus hea Karjama